

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library

S. P. B.

Coll. No. 330

Title Aparādha Vata Sāvitṛ
Vrata

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No. : 330. Subject : Payanic lit.

Title : Aparādha Vata Sāvitri Vrata

Author : Rāmadeva Scribe : —

Date of the work : — Date of the Ms. : V.S. 8949

Place of the work : — Place of the Ms. : —

Size : 9.0" by 4.5" Extent : 3 foll.

Language : Sanskrit. Script : Devanāgarī

Remarks : —

अथराधवटसावित्रीनीरुधापत्र३

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व महाबाहो भुक्तिमुक्तिप्रदायकं सावित्रीव्रतमात्मनः पराधर्मापनां ॥ येन चोर्ध्वेन मुग्धानां न रटः खंवि
 स्यति ॥ पुत्रपौत्रधनावाप्तिर्जायते येन कामदा ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुत्रपौत्रधनं न रटः खंवि स्यति ॥ पुत्रपौत्रधनं न रटः खंवि
 रस्ये योगनंदो यः प्रपति ॥ बरवर्किलसामात्यो कामरूपसमो वरः शक्राजानि धामात्यो तस्य विद्यासकं जनं ॥ वाचस्पतिममो मंत्रं मनोजसमरूपकं ॥ गितं
 ब्रह्मतिथे का जेराजा चित्रे विचारयन् राजा परो धर्मसम्यक् विप्रकाशे यत्प्रिया विप्रवत् ॥ जाया सुवर्गदे तस्य यथा रूपं लिखे खरु ॥ जाया वती प्रिया तस्य धर्मशाजा
 नुचारिणी ॥ जाया वत्याश्च जंघायां जांघनं न बुबोध ॥ अज्ञानभावात्तेनापि चित्रकेणा विविस्मृतं ॥ शक्राजानि धामात्यो कदा चित्रा विशरु ॥ तस्मि
 न्कुटोपि चित्रं वट्टवाव बुद्धिपूर्वकं ॥ जाया वत्याश्च रूपं हि दृष्ट्वा त्वं मुकु ॥ तत्र नालो कय विहंसामुद्रिक विचारितं ॥ चिह्नं तत्र जंघायां यौग्यत्वाच्च
 जिलेखरु ॥ एतत्तु पंथया यस्यां वर्तते न स जांघनं ॥ घटत्वेव हि यो ग्यत्वा सामुद्रिक विचारितं ॥ जाया वत्याश्च जंघायां जांघनं च चकार ॥ यो
 नंदो यन्मपाजो विनृदिष्टवान् स्वयं ॥ यथा सर्वं न तद्दृष्ट्वा ज्ञो वाचको धरितः ॥ यमातिथिं हि संजगुं सतं केन दुरात्मना ॥ जाया वती विज्रमजो बुध
 स्यमातिथेः कार्यमकार्यमिव यत् ॥ तस्मै हि देवैरुक्तं नृपते ॥ विधादिकं पेपरि पातया ॥ इति प्रोक्ते समायातः शक्राजो यवीर्यवान् नृपः प्रो
 वाचमेनाथकार्यमेतदुरात्मनः ॥ पुराविदो मंतं तात्वात्तमेतन्मयानघो ॥ इति प्रोक्ते यन्मपाजो तं बंधुं दुराधुं ॥ कपे दुराशयं पाशे बध्ना मात्यं
 विनिक्षिपत् ॥ तस्य प्रिया च वन्नाम्ना धर्मशाजा प्रियेरना ॥ धर्मशाजां वनिष्काशयेत् ॥ पुटभेदनात् ॥ राजा क्रोधस्य शांतिं वज्रगामावुलविक्रमा ॥
 --- सतासापि वनं प्राप्य दुःखिता विललाप ॥ पीडासी परिहृता तन्वात् ए निमिष --- ॥ किं तत्कल्पयं येन धातुं खं ब्रजाम्यहं ॥ रुदं
 ती कंदतासापि नगरं प्राप सुंदरं ॥ सामांते कंदती बां जां हृष्टा लोको रुरोद ॥ ननु स्वभावस्मरस्फारफेन विजापिनी ॥ विस्तीर्णो गि विपुलां श्या
 मां नेत्रनवोत्पलां ॥ रघुर्लक्ष्मीमदोक्षतः ॥ दमापते दंडवा सिका ॥ पुरोहितश्च मंत्री च ददृशुः स्मरमंजरी ॥ २३ ॥ तां वीक्ष्य मन्मथावशतस्यानेव शृ
 ष्ठकृष्टकृष्टा च कितासापि कंदती पुरमापन हृदयं ॥ २४ ॥ जी एमि कं दुराध्य निवासमक्रोत ॥ त्रयस्ते पिसमागत्य प्रोचुर्मां जनामिनि ॥ २५ ॥
 माजो वाचा मेनस्वामी समायास्यातिवीर्यवान् ॥ इदानीं जनमां देवि धनं वदित्वाम्यहं ॥ २६ ॥ नमो नमि च देवितदा दुखं भविष्यति ॥ बलाकारमियादे

वीयुत्वा तस्य वचः कदा संकेतमकरोद्देवानितं बोद्धुनेः क्षमाते पुमं त्रिभुतः प्राह प्रथमं नमनामिति ॥ २७ ॥ जाता तन्मन्यधा दस्तु रती ये क्रि निशागमे स
 मागतस्व वनया वंचयित्वेति तं ययौ ॥ २८ ॥ तस्मात्प्रतिनिवृत्त्याथ पुरोहितमुवाच सा ॥ द्वितीयया मेयामिन्याहुती ये क्रि वशास्मिने ॥ ३० ॥ उक्तेति तस्मा
 इतीह दंडवासिकमन्ययादा रती ये क्रि रतीयां शेषव्यविशगास्मिने ॥ ३१ ॥ इति संविदमाधाय यत्कृता न विशरु ॥ हिरण्यगुप्ताभिधः ॥ इति स्तायावतमा
 निनी ॥ ३२ ॥ रती ये क्रि निशाशे वै स्वाधाते तिस्मिकाहतिः ॥ इत्येकतां परिजने कथामेतां न्यवेदयत् ॥ ३३ ॥ ततो ब्रूषणमादाय दासी तस्याश्च विक्रयं ॥ तत्वा नो
 जनमादाय तस्मै व स वं न्यवेदयत् ॥ ३४ ॥ मंजुषां यममाजो क्यतस्मिन् नो हेतुतोष ॥ कजं तं जमिग्रं हि वंचना र्थं व्यधत्त सा ॥ ततः प्राप्ते रती ये क्रि तस्यामिनि
 सुनो गृहं विनष्टा पंसा के पो विवेश विवशो निशि ॥ ३५ ॥ धर्मशाजान्यपि ददन्नास्मातेति मेरतिः ॥ इति मस्यागिरास्मात्तुं विवेशो धगृहोदरं ॥ तत्रोदत्तं नमा
 दाय मसृ एतै ब कज्जलां विविपुश्चेदिकास्तस्य चिरं गात्राणि कानिनः ॥ ३६ ॥ अथाप्यस्मिन् निशाशिषिभूते प्राप्ते पुरोहिते ॥ मंजुषरूपं संदृश्य विदुतं दाहको
 टकं ॥ ३७ ॥ प्रविश प्रविश हि प्रंमसो प्राप्ते गृहाधिपः ॥ इत्येककोटं के ज्येष्ठं धर्मशाजान्यवेशयत् ॥ ३८ ॥ दत्वा लोहा गतं तस्मिन् पुरोहितमुवाच सा ॥ स्नाना तै र्ध
 दसि स्त्रष्टुमिति सोपितथा चतः ॥ ३९ ॥ तस्मिन् तं जमशी जिते रती यो पिसमाययो ॥ सत्तं स्मरविदग्धे न मुग्धः ॥ शो न विदं बितः ॥ ४० ॥ पुरोहितोपि विन्यसेत तत्रैव
 नयविक्रमे ॥ सोपिक्रमे एते वै वपि शाचमदृशाः सतः ॥ ४१ ॥ हिरण्यगुप्ते संजग्रे रात्रि शे वै वणिग्बरे ॥ नास्नातो ह्यहं सिस्त्रष्टुमिति सोपितथा चतः ॥ ४२ ॥ त
 तोरात्रि र्वतीयाय प्रजातमनवत्परं ॥ वणिकप्रतिजननया स्रययौ संवृतात्मकः ॥ ४३ ॥ पुष्पकानां वरे माणो सतको लोहजैश्च जिः ॥ इति रक्षितवा
 रित्रा उतोष च मनस्विनी ॥ ४४ ॥ ततः प्राहुरिके दृष्टो वणिग्वाणिज्यकारणकः ॥ गृहीत्वा तं हि क्रेशे पुरा जेतस्मै न्यवेदयत् ॥ ४५ ॥ तस्मिन् गृहे यतां तं च
 प्रकृष्टो विदिशाधिपः ॥ जनेरा नाययामास पत्रा किमनवत्खलु ॥ ४६ ॥ इति प्रोक्ते यसा देवी सर्वतस्मै न्यवेदयत् ॥ मंजुषां चानयामास तेषां दंडं च
 कर ॥ ४७ ॥ पत्रा च तं तन्वी प्रकृष्टो विजिते क्रिया ॥ प्रकृष्ट उवाचा ॥ गंधर्वी राक्षसी यक्षी का सित्वं वदमे पुनः ॥ ४८ ॥ धर्मशाधला उवाचा ॥ इति पृष्टा

एवकारतन्वासंमोहसिद्धौपरिमल्लनौच। श्रीलक्ष्मण० एतत्तेद्विधितं राजन्सवित्रीव्रतमुत्तमं। यदृणोति पठेद्यस्तस्य दुःखं विनश्यति॥ श्री॥
इति श्रीब्रह्मांडपुराणे कृपराजवदसावित्रीव्रतं संनिरुहं॥ श्री॥ श्रीरक्त॥ ॥ बुध्याद्यमस्त॥ ॥ सैवत॥ ५५ वर्षे आघातमुद्धसोमवासरो
हो॥ रणधौतमुतरांमदेवैर्न निवितमिदं व्रतं॥ आत्महतैः परोपहतैश्च॥ ॥ श्रीविघ्नेशो नमः॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥